



Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.258/2024/37. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2025. február 6. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társa ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. április 23. napján kelt 24.B.316/2023/64. számú ítéletét Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás tartamát 6 (hat) – 6 (hat) évre enyhíti.

A Terhelt1 I. r. vádlott által fizetendő bűnügyi költség összeg helyesen: 1.450.674 (egymillió-négyszázötvenezer-hatszázhetvennégy) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Terhelt1 I. r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. április 23. napján kelt 24.B.316/2023/64. számú ítéletével Terhelt1 I. r. vádlottat a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a

(3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette, a Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és aszerint minősülő új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette és a Btk. 178. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és aszerint minősülő kábítószer birtoklás büntette miatt halmazati büntetésül, mint visszaesőt 8 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg, rendelkezett arról, hogy az I. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Döntött továbbá az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt dolgokról és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítéletet a kihirdetésekor az ügyészség tudomásul vette, ellene Terheltl I. r. vádlott a kábítószer-kereskedelem tekintetében enyhébb minősítésért, a másik két cselekmény tekintetében felmentésért; az I. r. vádlott védője a kábítószer-kereskedelem tekintetében enyhébb minősítésért, a másik két cselekmény tekintetében felmentésért, illetve a büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.508/2018/26. számú átiratában a vádlotti és védői fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[4] Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve megalapozott tényállást állapított meg. A bíróság az ítélete indokolásában a szükséges részletességgel ismertette és elemezte az I. r. vádlott által az eljárás különböző szakaszaiban előadottakat és feltárta a vallomásaiban rejlő ellentmondásokat és következetlenségeket. Logikusan és meggyőzően indokolta meg, hogy a tényállást az I. r. vádlott tagadásával szemben, miért az ítéleti indokolásban felsorolt egyéb bizonyítékokra alapítottan állapította meg. Az indokolási kötelezettségének a Be. 561. § (3) bekezdésének d) pontjában foglalt törvényi előírások betartásával tett eleget, a bizonyítékok értékelése a Be. 167. § (4) bekezdésében írtaknak is megfelelő, törvényes és észszerű, logikai hibáktól mentes.

[5] A megállapított tényállásból a bíróság helytállóan és okszerűen következtetett Terheltl I. r. vádlott bűnösségére és a cselekményei jogi minősítése is törvényes az 1/2007. BJE határozat, a BH2017. 144., BH2015. 324. és BH2020. 350. számú eseti döntések alapján. A törvényszék helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a terheltre nézve az elbíráláskori szabályozás nem biztosít enyhébb elbírálást, így az elkövetéskor hatályos Btk. rendelkezései szerint járt el a cselekmények elbírálása során. Az e körben előadott okfejtése annyiban pontosítandó, hogy az I. r. vádlottnál az alérletben feltalált és lefoglalt szerek közül a 4-CEC elnevezésű szer jelenleg is új pszichoaktív anyagnak minősül.

[6] A törvényszék a büntetékiszabási körülményeket alapvetően helyesen tárta fel, azzal, hogy további súlyosító körülmény, hogy

[7] - Terheltl I. r. vádlott fogyasztott is kábítószer, mely magatartása kimeríti a Btk. 178. § (6) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklása vétségét, amely a kábítószer-kereskedelem büntetével csak látszólagos alaki halmazatban áll a szubszidiaritás folytán, ugyanakkor a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyát növeli az a tény, hogy más, önállóan nem értékelhető bűncselekményt is elkövetett,

[8] - a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények köztudomású elszaporodottsága,

[9] - a 2. tényállási pontban leírt cselekményt büntetés-végrehajtási intézetben, jogerős szabadságvesztés büntetésének töltése során, a fogvatartás szabályainak és az intézet rendjének megszegésével követte el.

[10] A szabadságvesztés tartama a bűncselekmények tárgyi súlyára és az elkövető társadalomra veszélyességére figyelemmel eltúlzottan semmiképpen nem tekinthető. A feltárt enyhítő körülmények indokolták azt, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartama a középérték alatt, a speciális törvényi minimumot kismértékben meghaladóan kerüljön meghatározásra, bár kiemelte, hogy a bíróság kifejezetten méltányos büntetést szabott ki az I. r. vádlottal szemben, annak további mérséklése nem indokolt.

[11] Az elsőfokú ítélet egyéb járulékos rendelkezései helytállóak, azzal, hogy a bűnügyi költség viselésének alapjául szolgáló helyes jogszabályi hivatkozás a Be. 574. § (1) bekezdése.

[12] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 24.B.316/2023/64. számú ítéletét a jogi indokolás, a felhívott jogszabályhelyek és a büntetéskiszabási körülmények körét érintő kisebb pontosítás mellett a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[13] Az I. r. védő az enyhítésre irányuló fellebbezés írásbeli indokolásában indítványozta az alábbi körülményeket figyelembe venni:

[14] - a cselekmény óta eltelt idő nyomatéka jelentős, mivel a vádirat előterjesztése hat éve, a cselekmény elkövetése nyolc éve történt, az eljárás elhúzódása nemcsak Terhelt I. r. vádlott terhére róható, hiszen egy tárgyalás az ügyvédjének a betegsége miatt maradt el, egy másik tárgyaláson pedig az ügyész nem volt jelen.

[15] - Terhelt I. r. vádlott önhibáján kívül több tárgyalási napot mulasztott, elsősorban krónikus betegségei miatt (epégörcs, pszichiátriai osztályra kerülése drogok és pszichoaktív anyagok okozta depresszió és egyéb személyiségzavar miatt), illetve kábítószerfüggőnek vallotta magát és az igazságügyi orvos-szakértő a vádlott vizsgálata során disszociális személyiségzavart állapított meg nála.

[16] - A büntetés-végrehajtási intézetben a nála feltalált kábítószerre nézve Terhelt I. r. vádlott az elterelési eljárást elvégezte, a nála lévő kábítószer mennyisége 105 %-ban, igen csekély mértékben haladta meg a büntetési alakzat alsó határát.

[17] - Terhelt I. r. vádlott gyermeke agyvérzéssel született, a kislány hosszú hónapok után került ki a kórházból, a gyermek betegsége a vádlottra nagyon nagy lelki nyomást helyezett. A leírtak hatására és a felelős társadalmi gondolkodás fejlődését mutatva a

vádlott 150.000 forintot adományozott beteg gyermekek részére, melyre nézve igazolást csatolt.

[18] Terhelt1 I. r. vádlott a fellebbezés írásbeli indokolásában hivatkozott az elsőfokú bíró elfogultságára, álláspontja szerint a bíró haragudott rá, amiért több tárgyalást elmulasztott, kiadta ellene az elfogatóparancsot és letartóztatta, ártatlanul elítélte feltételezések és az előélete miatt és olyan büntetést szabott ki vele szemben, mely tönkreteszi a gyermekei és a saját életét is, ezért indítványozta az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

[19] A felmentésre irányuló fellebbezésének indokaként

[20] - a tényállás 1. pontjával kapcsolatban hangsúlyozta, hogy szerelmes volt tanú2ba, ezért vállalta magára a cselekményt, az elfogáskor egymás melletti fogdában voltak és tudtak beszélni egymással, neki tanú2 mondta el ezen alkalommal, hogy mi, hol volt a lakásban. Kiemelte, hogy az amfetamin a szakvélemény szerint olyan tiszta hatóanyag tartalmú volt, mely emberi fogyasztásra alkalmatlan, hígításra szolgáló anyagot nem találtak a lakásban, így forgalomba sem volt hozható a kábítószer. Ártatlanságát igazolja, hogy sem ujjlenyomatát, sem dns mintáját nem azonosították, vevőjét sem kutattak fel, az 1. számú tanú, annak édesanyja és élettársa rá terhelő vallomását visszavonta. A lakást sem ő bérelte, nem élt ott életvitelszerűen, melyet a házban lakók tudnának igazolni, szervezetében nem is volt olyan kábítószer, amit lefoglaltak a lakásban.

[21] - a tényállás 2. pontjával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a beszélőre érkezett emberek távozása után nem volt takarítás, az embereket elválasztó felületek alatt 10-15 centiméteres rések voltak, így az előző ember is otthagyhatta vagy bárki átrúghatta a tárgyat oda, ahol ő vetkőzött. Nem a ruhájában találták meg, csak feltételezték, hogy az övé, amit tagadott. Kiemelte, hogy az elterelést elvégezte, kérte ezt figyelembe venni.

[22] Terhelt1 I. r. vádlott a büntetés kiszabásakor indítványozta figyelembe venni a jelentős időmúlást, agyvérzéssel született kiskorú gyermekének állapotát, betegségeit, eltartott kiskorú gyermekes családi állapotát.

[23] A nyilvános ülésen

[24] - az I. r. védő a fellebbezés írásbeli indokolásával egyező perbeszédet tartott.

[25] - Terhelt1 I. r. vádlott megváltozott személyi körülményeire nyilatkozott, az ügy érdemében és az utolsó szó jogán az írásbeli beadványaiban foglaltakkal egyezően szólalt fel.

[26] A fellebbezések enyhítésre irányulóan eredményre vezettek.

[27] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat a Be.

590. § (2) bekezdés alapján teljeskörű volt, kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére. A Be. 590. § (7) bekezdése alapján az ítéltábla mindezek mellett hivatalból felülbírált a Be. 671. §-a szerinti egyszerűsített felülvizsgálat alapját képező ítéleti rendelkezéseket is.

[28] A teljeskörű felülbírálat eredményeként a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta. A Be. 607. § (1) bekezdésben és a Be. 608. § (1) bekezdésében írt feltétlen, vagy a Be. 609. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott, az ügy érdemére kiható és a másodfokú eljárásban nem orvosolható, hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg.

[29] Terhelt I. r. vádlott a fellebbezés indokolásában és a nyilvános ülésen is utalt arra, hogy az elsőfokon eljáró bíróság felveti a független és pártatlan bírósághoz való alapjog sérelmét, mely a Be. 608. § (1) bekezdés b) pont szerinti hatályon kívül helyezési okra hivatkozásként értelmezhető. A Be. 14. § (1) bekezdés e) pontban meghatározott kizárási ok szerint bíróként nem járhat el az, akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható. E kizárási ok akkor állapítható meg, ha van olyan a mérlegelést nem tűrő kizáró okokon kívül egyéb körülmény, amely a bírót megakadályozza az ügy tárgyilagos, részrehajlás nélküli elbírálásában, mely mindig a konkrét üggyhöz kötötten vizsgálandó (EBH2011. 2302. és BH2012. 147.). Az ügyben eljáró elsőfokú bíróság az iratok tanúsága szerint a szabályszerű idézésre meg nem jelent vádlottal szemben a Be. 116. § (1) bekezdés a) pont alapján alkalmazta a mulasztás következményeit, majd az ismeretlen helyen tartózkodó I. r. vádlottal szemben a Be. 488. § (1) bekezdés a) pont alapján az eljárást felfüggesztette és a Be. 119. § (1) bekezdés a) pont alapján 2022. szeptemberében elfogatóparancsot bocsátott ki, melynek eredményeképpen az I. r. vádlott őrizetbe vételére 2023. júliusban került sor, amikor a bíróság elrendelte letartóztatását. A tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére meg nem jelent, mulasztását ki nem mentő terhelttel szembeni fellépést a törvény az eljáró bíróság feladatai közé sorolja, az eljárási törvénynek megfelelő bírói magatartás a pártatlanság megkérdőjelezésére nem alkalmas. Jelen eljárásban sem a tárgyaláson törtétekből, sem az ítéletből, sem egyéb körülményekből nem lehetett arra következtetni és a büntetőügy irataiból sem tűnt ki olyan ok, ami arra nyújtana következtetési alapot, hogy az ügyben eljáró bírótól ne lett volna elvárható az ügy pártatlan, törvényes elbírálása. Ezért az I. r. vádlott által előterjesztett, az ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására irányuló indítvány nem foghatott helyt.

[30] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékokat beszerezte. A bírósági eljárásban elmeorvos-szakértőt rendelt ki, a büntetés-végrehajtási intézettől a tényállás 2. pontja vonatkozásában beszerezte a naplóbejegyzést és a fegyelmi eljárás anyagát, valamint kihallgatta tanú2, tanú4, tanú5, tanú7, tanú8, tanú9, tanú10, tanú11, tanú12 Zoltán, tanú13 és tanú14 tanúkat, illetve meghallgatta az ügybe bevont igazságügyi vegyész-, orvos- és elmeorvos szakértőket. A Be. 527. § (1) bekezdés a) pont és a Be. 527. § (2) bekezdés b) pont alapján törvényesen járt el, amikor felolvasta tanú1 és tanú3 tanúk nyomozás során tett vallomását. A szükséges terjedelemben ismertette az iratokat is.

[31] Az I. r. vádlott a fellebbezés írásbeli indokolásában és a másodfokú nyilvános ülésen - tartalma alapján - részbeni felderítetlenségként hivatkozott a bizonyítás hiányosságaira a tényállás 1. pontja tekintetében a házban lakók kihallgatásának elmaradása okán. Ez a hivatkozása minden alapot nélkülöző volt, hiszen a hatóság számsor számú nyomozati iratainak tartalma alapján megállapítható, hogy tanú⁴ tanú terhelő vallomását követően helyszíni kihallgatáson megmutatta az I. r. vádlott lakóhelyét, ahol a rendőrök a házban élők előadásai alapján azonosították a lakást és gépkocsit és azt is, hogy kik éltek az ingatlanban életvitelszerűen, ezen iratok a bizonyítási eljárás során rendelkezésre álltak és további tanúbizonyítás felvételét nem indokolták.

[32] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint a törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének is eleget tett, az ügy érdemi elbírálásának akadálya nem volt.

[33] Ennek eredményeképpen a másodfokú bíróság a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont alapján feltüntetett, Terhelt I. r. vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket és korábbi büntetéseire vonatkozó adatokat akként pontosítja, hogy

[34] - letartóztatását megelőzően élettársi kapcsolatban élt személy¹val, akivel közösen neveltek három kiskorú gyermeket, 2022. decemberben agyvérzéssel született gyermeke rendszeres orvosi kezelésre és ellátásra szorul, erre is figyelemmel a „elnevezés” Közhasnú Alapítvány részére - családja segítségével - 150.000 forint támogatást nyújtott. Hetente 5-6 alkalommal végzett munkát egy gipszkartonozó mellett, jövedelme napi 20-25.000 forint volt. Jelenleg asztmás megbetegedésére rendszeres orvosi ellátásban részesül, illetve epebántalmai miatt speciális étrenden van.

[35] - a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság számsor¹ számú ítéletével kiszabott, 6 hónapi fogházbüntetést 2018. augusztus 9. napján kezdte meg tölteni, feltételes szabadságra 2018. december 9. napján bocsátották.

[36] - a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság a 2024. március 22. napján kelt és 2024. november 19. napján jogerőre emelkedett számsor² számú végzésével 2023. július 21. napján elkövetett közokirat-hamisítás büntette [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] 325.000 forint pénzbüntetést szabott ki vele szemben.

[37] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pont alapján, mert a tényállás hiányos és esetenként ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával. A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pont értelmében a tényállást kiegészítette és helyesbítette az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján.

[38] Az ítélet 4. oldal második és ötödik bekezdésében kiegészítette és helyesbítette a hatóság számsor számú nyomozati iratának 313-325. oldalon lévő szakvélemény alapján akként, hogy

[39] - a nettó 86,55 gramm amfetamin por tiszta hatóanyag tartalma 58,35 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 583,5 %-a, a 5,22 gramm hasis becsült totál-THC tartalma 0,0261 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 0,0217 %-a, az 1,53 gramm marihuána becsült totál-THC tartalma 0,003 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 0,0025 %-a és a 0,74 gramm növényi anyag becsült ADB-FUBINACA tartalma 0,0037 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 1,3 %-a, így a kábítószeres tiszta hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 584,8242 %-a,

[40] - a 0,08 gramm növényi anyag becsült AMB-FUBINACA tartalma 0,0004 gramm, mely a csekély mennyiség felső határának 0,131 %-a és a 39 darab, 12,38 gramm tabletta 4-CEC tartalma 5 gramm, mely a csekély mennyiség felső határának 50 %-a, így az összes új pszichoaktív anyag tartalom a csekély mennyiség felső határának 50,131 %-a,

[41] - a két digitális mérleg felülete amfetaminnal és delta-9-THC-val volt szennyezett,

[42] - a lakásban 123 darab, laktózt is tartalmazó tablettát is lefoglaltak.

[43] A tényállást a 4. oldal harmadik bekezdésében kiegészítette a hatóság számsor számú nyomozati irata 363. oldalán lévő szakvélemény alapján akként, hogy az I. r. vádlott vizeletében delta-9-THC-COOH-t is kimutattak, mely marihuána fogyasztására is utal.

[44] A tényállást az ítélet 4. oldal utolsó bekezdésében helyesbítette a hatóság1 számsor3 számú nyomozati irata 109-110. oldalán lévő szakértői vélemény alapján akként, hogy a növényi anyag AMB-FUBINACA tartalma 13,1 mg.

[45] A tényállást az 5. oldal harmadik bekezdésében az elsőfokú iratok 57. szám alatti szakvélemény alapján kiegészíti azzal, hogy az I. r. vádlottnak disszociális személyiségzavara van, kábítószerfüggősége sem a cselekmény, sem a szakértői vizsgálat idején nem volt.

[46] A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[47] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján - szükséges részletességgel - tartalmazza a bizonyítékok megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége során indokolási kötelezettségét teljesítve megvizsgálta és összevetette a rendelkezésre álló valamennyi személyi és tárgyi bizonyítékot, illetve az indokolásból kitűnik az is, hogy a tényállást mire alapította.

[48] Az elsőfokú bíróság a tényállás 1. pontja esetében részletes indokát adta annak, hogy a tényállás megállapításakor miért tanú4, tanú3 és tanú5 nyomozás során tett, az I. r. vádlottra terhelő vallomásait fogadta el. tanú4 tanú a nyomozás során határozottan

kiválasztotta fényképről történt bemutatáskor Terheltl I. r. vádlottat és meg is mutatta lakóhelyét, ahol a terhelt feltalálásra is került.

[49] tanú4 írásban tett nyilatkozatát követően a hatóság számsor számú nyomozati irat

[50] - 153-155. oldalon található helyszíni kihallgatásról készült jegyzőkönyvben tanú4 2016. március 24. napján megmutatta a cím23 szám alatti ingatlant, ahol az I. r. vádlott, élettársa és egy 12 év körüli kislány él,

[51] - 161. és 223-224. oldalán található rendőri jelentés alapján 2016. március 25. és április 13. napján a lépcsőházban a rendőrök a lakóktól érdeklődtek és így azonosították be a címadat szám alatti lakást, ahol a lakók elmondása szerint az I. r. vádlottal és élettársával élt két kutya is,

[52] - 245. oldalon található nyilatkozat szerint 2016. április 14. napján Terheltl I. r. vádlott elfogásakor a 11 éves lánygyermek és két kutyája nevelését és gondozását lánytestvérére bízta, aki azt elvállalta,

[53] mindezek alapján tehát rögzíthető, hogy a nyomozás során vizsgálat tárgyát képezte az I. r. vádlott elfogását megelőzően, hogy kik éltek abban az időben a cím23 utcai lakásban, illetve a rendőri jelentésben rögzített adatok és az I. r. vádlott testvérének nyilatkozata alapján kétséget kizáró módon igazolt, hogy ott életvitelszerűen élt Terheltl, hiszen erről számolt be valamennyi szomszéd és ezért volt szükség a vele akkor együtt élő gyermeke és háziállatai ellátásáról gondoskodnia is.

[54] tanú4, tanú3 és tanú5 nyomozás során tett terhelő vallomása összhangban állt a házkutatási jegyzőkönyvvel is, hiszen a Terheltl I. r. vádlott által is lakott lakásban olyan anyagot is találtak, amit tanú4 tanú vásárolt tőle, illetve a több fajta kábítószer mellett – szemben a vádlotti védekezéssel – nemcsak a kiméréshez szükséges növényörmlő, kábítószerrel szennyezett mérleg és önzáró tasakok, hanem a hígításhoz szükséges laktóz tablettát is lefoglaltak.

[55] A tényállás 2. pontja tekintetében az elsőfokú bíróság Terheltl I. r. vádlott legelső nyomozati vallomásának megváltoztatására adott indokát nem fogadta el és széleskörű bizonyítást folytatott az I. r. vádlotti védekezés ellenőrzésére, melynek eredményeképpen kizárta, hogy a növényi anyag máshoz tartozott volna, illetve azt is, hogy a gyanúsított kihallgatására szabálytalanul került volna sor, így a cselekmény elkövetése kétséget kizáróan bizonyított.

[56] A felmentést célzóan bejelentett védelmi fellebbezések – a megalapozott tényállásra, az indokolási kötelezettség teljesítésére és a felülmérlegelési tilalomra figyelemmel – eredményre nem vezettek.

[57] Az 57/2007. BK véleményben is kifejtésre került, hogy annak megállapításához, hogy valamely anyag kábítószer tartalmaz-e, és ha igen - a tiszta hatóanyag-tartalmat alapul véve - milyen mennyiségben, különleges szakértelem szükséges, ezért e kérdés megválaszolására a nyomozó hatóság helyállóan vont be vegyész-szakértőt. A törvényszék a lefoglalt anyagok tekintetében a hatóanyagot és annak mennyiségét a vegyész-szakértői véleményeket elfogadva állapította meg, illetve helyállóan járt el, amikor a vegyész-szakértő által meghatározott, a mérési bizonytalanságot jelző $\pm$ értékekkel meghatározott hatóanyag-tartalom esetében a Be. 7. § (4) bekezdésben foglaltak alapján az I. r. vádlottra nézve legkedvezőbb mennyiséget vette alapul, a szakértő által mért hatóanyag-tartalomból levonta a szakértő által a mellette kettős előjellel szerepeltetett értéket és ennek megfelelően tüntette fel a tényállás 1. pontjában az amfetamin hatóanyag-tartalmát, de e tekintetben számítási hibát vétett, illetve a tényállás 2. pontjában az AMB-FUBINACA esetében is ennek megfelelően helyesbítendő volt a hatóanyag-tartalom.

[58] A tényállás 1. pontja esetében annak kisebb pontosítását továbbá az is indokolta, hogy

[59] - Terhelt I. r. vádlott toxikológiai vizsgálatának eredményét a tényállás a marihuána fogyasztására nézve hiányosan tartalmazza,

[60] – a törvényszék nem tüntette fel a digitális mérlegek szennyezettségét és azt, hogy a hígításhoz szükséges anyagot is lefoglaltak,

[61] - a különböző típusú anyagok esetében egyenként is indokolt feltüntetni a hatóanyag-tartalmat, a lefoglalt, de a vegyész-szakértő által nem mért hatóanyag-tartalom meghatározásánál a hatóság² (továbbiakban hatóság²) által vizsgált feketeipiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalmának alakulásáról készült kimutatásban foglalt legalacsonyabb hatóanyag-tartalmakkal számolva a másodfokú bíróság feltüntette a becsléssel megállapított értéket,

[62] - az ily módon minden anyagra kiszámított, a bűnösség és minősítés szempontjából releváns hatóanyag-tartalom megállapítását követően a másodfokú bíróság az 57/2007. BK vélemény II/5/c) pontot alkalmazva, a többféle kábítószer/új pszichoaktív anyag esetében a különböző alapegységek alapján kiszámított mennyiségeket, arányosan átszámítva összegezte és a Btk. 461. § alapján kiszámította, hogy együttesen meghaladják-e a csekély mennyiség felső határát vagy a jelentős mennyiség alsó határát.

[63] Egyebekben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás összhangban állt az általa elfogadott bizonyítékokkal, az kiegészítésre, pontosításra nem szorult.

[64] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést Terhelt I. r. vádlott bűnösségére és a cselekményei minősítése is törvényes.

[65] A kábítószer a Btk. értelmező rendelkezésében, a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontjában meghatározott anyag. Az új pszichoaktív anyag 2021. január 1. napjától szintén az értelmező rendelkezésekben meghatározott, a Btk. 459. § (1) bekezdés 33. pontjában szereplő

anyag, az elkövetéskor a Btk. 184/D. § (1) bekezdésben szerepelt. Az anyagi jogszabály a kábítószer és az új pszichoaktív anyag, mint elkövetési tárgy fogalmát akként határozza meg, hogy a konkrét jogszabályhelyre utalással nevezi azt meg a Btk.-ban, ezáltal az anyagi jog részének tekintendők azok a jogszabályok, melyre közvetlen utalással meghatározható, hogy az elkövetési tárgy kábítószer vagy új pszichoaktív anyag. Mindezekre figyelemmel a Btk. 2. § alkalmazása szempontjából az anyagi jog változásának kell tekinteni a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. és 33. pontjaiban meghatározott jogszabályokban történt változásokat is.

[66] Ezért a törvényszék az ítéletének 12-13. oldalán helyesen járt el, amikor az egyes elkövetési tárgyak besorolását vizsgálta, az ott kifejtettek annyiban szorulnak pontosításra, hogy

[67] - az elsőfokú bíróság az ítélet 12. oldalán helytállóan fejtette ki, hogy több, anyagi halmazatban lévő bűncselekmény megvalósítása esetén a legutóbb megvalósított bűncselekmény elkövetési ideje tekinthető az elkövetés időpontjának, ebben az esetben valamennyi bűncselekményre egységesen az ekkor hatályos törvényt kell alkalmazni (BH2002. 467., BH2004. 304.), mely alapján jelen ügyben az elkövetési időnek 2016. szeptember 11. napja számít és az egyes anyagok besorolását is ennek megfelelő szabályozás alapján kell elvégezni,

[68] - az ADB-FUBINACA 2016. július 1. napjától, tehát az elkövetéskor (2016. szeptember 11.) és az elbíráláskor is kábítószernek minősül,

[69] - az AMB-FUBINACA az elkövetéskor (2016. szeptember 11.) új pszichoaktív anyag, míg az elbíráláskor már kábítószernek minősül,

[70] - a 4-CEC és az AM-1248 az elkövetéskor (2016. szeptember 11.) és elbíráláskor is új pszichoaktív anyagnak minősül.

[71] A cselekmények megítélésekor ezen besorolásbeli változásokat is figyelembe véve, megállapítható, hogy nincs a minősítésre kiható olyan jelentősebb változás, mely a cselekmény enyhébb elbírálását és ezáltal az elbíráláskori jogszabály alkalmazását indokolná, ezért a másodfokú bíróság osztotta a törvényszék álláspontját, hogy az elkövetéskori jogszabály alkalmazása az irányadó.

[72] A tényállás 1. pontjában foglalt cselekmény jogi minősítése körében előterjesztett védelmi fellebbezések nem voltak alaposak. Kiemelendő, hogy

[73] - a kereskedés rendszeresen ismétlődő, folyamatos tevékenységek, anyagi haszon érdekében folytatott adás-vételek által valósul meg, haszonszerzésre irányul és magába foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a szer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz,

[74] - a kereskedés magában foglalhatja az eladók és a vevők felkutatását, a közvetítők igénybevételét, az előzetes megbeszéléseket, az áru megtekintését, megvizsgálását,

a megállapodások megkötését, az áru megszerzését, tárolását, készletezését, csomagolását, adagolását, szállítását, elosztását, az átadás helyszínének előzetes felderítését, a szállítóeszközök és kísérők biztosítását; tehát minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a szer bekerüljön a kereskedelmi forgalomba,

[75] - ezek a magatartások befejezett önálló tettesi cselekményként értékelendők és a kereskedés megvalósulásakor, mint azonos törvényi tényállásba ütköző magatartások, természetes egységet képeznek (BH2002. 175., BH2013. 264., BH2015. 324., BH2017.144., 1/2007 Büntető jogegységi határozat).

[76] Az irányadó 1. tényállásban foglalt elkövetési magatartást az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének és a Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és aszerint minősülő új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének. Ezt támasztja alá többek között

[77] - a lefoglalt kábítószer/új pszichoaktív anyag mennyisége, hatóanyag-tartalma, mely túlmutat annak a megállapításán, hogy ezt a mennyiséget az I. r. vádlott saját használatára rendelte, szerezte és tárolta,

[78] - tanúnak történt konkrét értékesítések,

[79] - a különböző típusú és jelentős mennyiségű kábítószer/új pszichoaktív anyag mellett az értékesítéshez, porciózáshoz, hígításhoz szükséges dolgok lefoglalása, mely által a kábítószernek már a kereskedés céljára történt megszerzése, tárolása, raktározása is a kereskedés körébe tartozik és befejezett elkövetési alakzat, figyelemmel arra, hogy a tartás azt célozta, hogy azokat haszonnal, rendszeresen, ismétlődő jelleggel eladja másoknak, tehát kereskedjen vele.

[80] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést, céljának szem előtt tartásával, a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[81] A Btk. 79. §-ban foglalt büntetési célok: a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[82] A büntetés kiszabása körében értékelendő enyhítő és súlyosító körülményeket a törvényszék részletesen számba vette, azokat a másodfokú bíróság akként helyesbítette, hogy

[83] - a kábítószeres bűncselekmények elszaporodottsága súlyosító körülményként értékelendő, figyelemmel arra, hogy azok száma a hatóság3 Regisztrált bűncselekmények

vármegye és régió szerinti kimutatása alapján, városnév lényegesen magasabb az átlagosnál (56/2007. BK vélemény III/11. pont),

[84] - a Pesti Központi Kerületi Bíróság számsor4 számú ítéletével elbírált bűncselekmények esetében a megalapozott gyanú közlésének időpontjaira (mely 2011. augusztus 4., 2014. április 8. és 2016. július 7.) figyelemmel megállapítható, hogy az ellene folyamatban levő büntetőeljárás hatálya alatt, erről tudva követett el újabb bűncselekményeket, és ebből a személyének fokozott veszélyességére lehet következtetni, ezért a büntetőeljárás hatálya alatt történt bűnelkövetés súlyosító körülmény (56/2007. BK vélemény III/11. pont),

[85] - tényszerűen megállapítható a vád tárgyává tett, tényállásban is rögzített kábítószer fogyasztás, mely a Btk. 178. § (6) bekezdés alapján önállóan megállapításra nem került, azonban az 56/2007. BK vélemény III/6. pont alapján súlyosító körülményként értékelése a jelentősebb tárgyi súlyú további bűncselekmények mellett nem számottevő,

[86] - a köz javára ellenszolgáltatás nélkül végzett szolgáltatás (adomány) enyhítő körülmény (56/2007. BK vélemény II/5. pont),

[87] - enyhítő körülmény, hogy három kiskorú gyermeke közül az egyik, betegsége miatt, tartós orvosi kezelésre szoruló (56/2007. BK vélemény II/4. pont).

[88] A cselekmény tárgyi súlyát a jogalkotó a büntetési tételkeretben kifejezésre juttatta, Terhelt I. r. vádlott terhén megállapított, legsúlyosabb bűncselekmény [kábitószer-kereskedelem büntette Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdés] öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett, tehát a kiemelt tárgyi súlyú cselekmények között helyezkedik el. Emellett azonban különös gonddal vizsgálandó a magatartások konkrét tárgyi súlya, melynek helyes megítélése a büntetés kiszabásakor bír kiemelt jelentőséggel. E körben értékelendő, hogy

[89] - bár az elkövetés tárgya többfajta kábítószer és új pszichoaktív anyag, illetve a tényállás 1. pontja esetében a terhén megállapított - kereskedik - a legsúlyosabb megítélésű elkövetési magatartás, figyelemmel a rendszerességére és haszonszerzési célzatára, mely a cselekmény konkrét tárgyi súlyát növeli,

[90] - el nem mellőzhető jelentőségű a minősítést is meghatározó, a cselekménnyel érintett kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma is, mely jelen esetben a tényállás 1. pontja esetében a jelentős mennyiség alsó határának hatszorosát sem érte el, mely a gyakorlatban előforduló mennyiséghez képest nem kiemelkedő, illetve a tényállás 2. pontja esetében a csekély mennyiség felső határát éppen meghaladó, annak 105 %, az irányadó tényállás szerint az I. r. vádlott magatartása nem hosszabb időn át elhúzódó, illetve motivációként nem a kizárólagos vagyonteljesítés, sokkal inkább a fogyasztással összefüggésben jelentkező, terjesztésbe beleszóródás mutatkozik meg.

[91] Ezen túl ahhoz, hogy a bíróság a büntetést egyéniesítve tudja kiszabni, indokolt az adott vádlott alanyi társadalomra veszélyességét is mérlegre tenni. Terhelt I. r. vádlott

esetében e körben értékelendő, hogy az erkölcsi bizonyítvány adatai szerint korábbi elítélései 2008-2013. között elkövetett bűncselekmények miatt voltak, azóta – leszámítva a csekély tárgyi súlyú, az elfogásakor, 2023-ban megvalósított közokirat-hamisítást – nem indult ellene büntető eljárás, életvitele, családi kapcsolatai rendeződni látszanak, határozott jövőképpel rendelkezik, mely arra enged következtetést, hogy szembenézve magatartása helytelenségével, a jövőben törvénytisztelő életmódot kíván folytatni.

[92] Mindezen körülményeket együttesen értékelve a másodfokú bíróság osztotta a törvényszék álláspontját, miszerint végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása indokolt, azonban az ítéltábla a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát a fentebb részletesen kifejtett büntetéskiszabási körülmények együttes értékelésével – az elkövetéstől számítva eltelt majdnem 9 éves időmúlásra is - eltúlzottnak találta, ezért az enyhítésre irányulóan bejelentett védelmi fellebbezések alaposak, a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 6 évre enyhítette.

[93] A törvényszék Terhelt1 I. r. vádlott esetében a visszaesői minőség megállapításáról, a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, a feltételes szabadságra bocsátás kizárásáról, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és a lefoglalt dolgokról törvényesen rendelkezett.

[94] A törvényszék a – helyesen – Be. 574. § (1) bekezdés alapján helytállóan kötelezte Terhelt1 I. r. vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére, azonban az összeg megállapítása során nem vette figyelembe, hogy a költségjegyzék 6-9. tételesszámok alatti bűnügyi költség tanú2 terhelt védelmének ellátásával összefüggésben merült fel, illetve ezek viseléséről a Fővárosi Főügyészség számsor5 számú vádirat 3. oldal első bekezdésében foglalt tájékoztatása alapján az ügyészség rendelkezett. Így Terhelt1 I. r. vádlott által fizetendő összeg – ezen tételek levonásával - helyesen: 1.450.674 forint.

[95] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla - a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[96] Terhelt1 I. r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámítására a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdés alapján került sor.

[97] A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2025. február 6.

dr. Szalai Géza s.k.

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

dr. Bíró Emese s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2024. április 23. napján kelt 24.B.316/2023/64. számú ítélete Terheltl I. r. vádlott tekintetében a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.258/2024/37. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2025. február 6. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. február 6.

dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: